

Universiteit
Leiden
The Netherlands

De effecten van Ritzens temporegime op de ontplooiingsmogelijkheden van studenten

Postma, C.

Citation

Postma, C. (1997). De effecten van Ritzens temporegime op de ontplooiingsmogelijkheden van studenten. *Bestuurskundige Berichten*, 12(2), 14-15. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234047>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234047>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

De effecten van Ritzens temporegime op de ontplooiingsmogelijkheden van studenten

Coen Postma

Nog geen vijf jaar geleden was het voor een student een stuk eenvoudiger.

Toentertijd hadden de meeste studenten 6 jaar studiefinanciering, die ook veel hoger was dan nu. Het woord "tempobeurs" bestond nog niet, de collegegelden waren lager, enzovoort. Maar helaas... tijden veranderen; de aankomende eerstejaars-studenten in Leiden krijgen te maken met het bindend studieadvies, gecombineerd met de reeds bestaande maatregelen van nog maar vier jaar studiefinanciering en tempobeurs.

Dit heeft niet alleen zijn effect op de studie maar ook op de vele activiteiten die studenten naast hun studie ontplooiën.

Door de lagere studiebeurs heeft de student nu relatief meer geld nodig dan pakweg 5 jaar geleden. Voor de gemiddelde student betekent dit concreet dat er meer gewerkt moet worden om in zijn levensonderhoud te voorzien. Dit heeft als gevolg dat de student in verhouding minder tijd in zijn studie kan steken.

Volgens de minister van onderwijs, Ritzen is werken de eigen verantwoordelijkheid van de student. Ritzen vindt werken niet nodig, daar er voor iedereen (goedkope) leenfaciliteiten zijn¹. In de dagelijkse studietoestand blijkt echter dat de meeste studenten er de voorkeur aan te geven hun studietijd te beëindigen zonder studieschuld met als logische gevolgtrekking dat de student meer gaat werken.

Uit onderzoek van de Katholieke Universiteit Nijmegen blijkt dat de gemiddelde student misschien wel niet aan Ritzens norm van 1680 studieuren per jaar komt, maar met bijbaantjes werkt en studeert een student gemiddeld 1749 uur, hetgeen neerkomt op een werkweek die langer is dan de gemiddelde 36-urige werkweek².

Een deel van de charme van het studeren aan de universiteit is dat de student de mogelijkheid heeft zich te ontplooiën naast de studie. Niet alleen op studentenverenigingen, maar

ook op het gebied van activiteiten die direct of indirect met de studie te maken hebben. Studeren in het buitenland, de BB-redactie, de Rechtswinkel, het organiseren van lezingen en congressen zijn daar voorbeelden van. Ook voor het zogenaamde "CV-building" is het van belang dat de student zich niet alleen op de eenzijdige stoomcursus, studie genaamd, richt.

Door alle maatregelen die op dit moment genomen zijn of eraan zitten te komen, dreigen juist deze "buiten-curriculaire" bezigheden verloren te gaan.

Zo had de Universiteit van Amsterdam eind februari nog maar 264 aanmeldingen voor 769 beschikbare Erasmus-beurzen die bedoeld zijn voor het studeren in het buitenland. De tempobeurs en het mogelijk verliezen van het broodnodige bijbaantje bij een tijdelijke buitenlandse studie worden als hoofdoorzaak genoemd³. De Leidse Rechtswinkel geeft dezelfde reden als de Universiteit van Amsterdam aan bij het verklaren van het teruglopende aantal sollicitaties van studenten. Er heerst bezorgdheid dat studenten geen tijd meer hebben voor intensief vrijwilligerswerk. Er zijn op dit gebied legio voorbeelden te verzinnen van studenten en studieverenigingen die veel moeite hebben moeten doen om sommige commissies in stand te houden.

De beloning met studiepunten voor buiten curriculaire activiteiten is een mogelijke oplos-

sing. Hierbij wordt de activiteit beschouwd als een soort keuzevak voor de studie. Een dergelijke oplossing is alleen mogelijk bij activiteiten die in direct verband staan met de studie. Bij sommige projecten zoals de International Contract Research-commissie en de Amsterdamse rechtswinkel wordt deze constructie al toegepast. Echter het zal in de toekomst veel meer moeten gebeuren, wil men deze zinvolle en leerzame activiteiten niet verloren laten gaan. Het beurzensysteem voor de besturen van studieverenigingen wordt op dit moment uitgebreid. Er zullen echter nog vele activiteiten zijn die door de universiteit niet of niet voldoende als *echt zinvol* beschouwd worden. Vele van deze activiteiten mogen niet verloren gaan, daar zij bijdragen aan de ontplooiing van de student en daarmee de bloei van de universiteit.

Noten:

¹ Quod Novum, 29 augustus 1996.

² Folia, 14 februari 1997.

³ Folia, 28 februari 1997.

Coen Postma